

DET KONGELIGE
KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENT

Statsråden

Stortingets Presidentskap
Karl Johansgt 22
0159 OSLO

Deres ref

Vår ref

Dato

22/42-

11. januar 2022

Skriftlig svar på spørsmål nr. 810 fra stortingsrepresentant Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Kva vil den samla kostnaden ved CO₂-kompensasjonsordninga for industrien bli i perioden 2021-2030, gitt dagens kvotepris og valutakurs, basert på det foreslåtte regelverket som for tida er på høyring?

Svar:

Nedenfor følger en oversikt over kostnadsestimatene for CO₂-kompensasjonsordningen for perioden 2021-2030, med utgangspunkt i Refinitiv analysen av kvoteprisene av 13. desember 2021 og dagens kvotepris på 800 kroner. Totale kostnader med utgangspunkt i Refinitiv analysen er estimert til å være 64 milliarder kroner for 2021-2030. Dersom dagens kvotepris på 800 kroner legges til grunn for hele tidsperioden, øker kostnadene til 77 milliarder kroner. Forutsetningene for begge kostnadsestimatene er de støtteberettigede industribedriftenes produksjonsvolum og kraftforbruk for 2020 og regelverket som er lagt i grunn i høringsdokumentene til CO₂-kompensasjonsordningen som ble sendt på høring 8. oktober 2021.

Tabell 1 Kostnader basert på Refinitiv analysen av kvoteprisene av 13. desember 2021:

		2021*	2022*	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	Totalt**
Refinitiv anslag, desember 2021	Kvotepris i år t-1 i NOK	270	550	580	580	580	570	620	690	750	790	
	Kompensasjon i mrd. NOK	3	5	6	6	6	6	7	7	8	8	64

Tabell 2 Kostnader basert på kvotepris av 7. januar 2022:

		2021*	2022*	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	Totalt**
Kvotepris lik dagens kvotepris i alle år	Kvotepris i år t-1 i NOK	270	550	800	800	800	800	800	800	800	800	
	Kompensasjon i mrd. NOK	3	5	9	9	9	9	9	9	9	9	77

* EUA forwardpris for 2021 og 2022 er allerede bestemt. For støtteåret 2021 (utbetales i 2022) vet vi at endelige utbetalinger ligger på 2,8 milliarder kroner.

** Grunnet usikkerheten i analysene er estimatene rundet opp til nærmeste milliard for hvert år.

I november 2021 vedtok EU-kommisjonen nye energieffektivitetsstandarder og alternativstandard for EUs retningslinjer for CO₂-kompensasjon for perioden 2021-2030. EFTAs overvåkningsorgan (ESA) har sendt tilsvarende standarder på høring med formål om å innlemme de i ESAs retningslinjer for CO₂-kompensasjon. Energieffektivitetsstandardene skal illustrere kraftforbruket per tonn produsert produkt i de ulike bransjene/industriene basert på "beste praksis". Det betyr at industribedrifter som er mindre energieffektive, dvs. som har høyere kraftforbruk per produserte tonn, ikke får full kompensasjon for forbruket sitt. I bransjer der man ikke kan beregne en "beste praksis" fastsettes en alternativstandard som brukes i beregningen.

Det som er nytt med disse energieffektivitetsstandardene, sammenlignet med standardene som gjaldt for retningslinjene for perioden 2013-2020, er at standardene har fått en årlig reduksjonsfaktor. De fleste bransjene har fått en energieffektivitetsstandard som skal reduseres med 1,09 % årlig. Visse bransjer har fått en høyere eller lavere reduksjonsfaktor, slik som aluminiumsproduksjon som skal reduseres med 0,25 % årlig. Sett isolert bidrar de nye standardene og reduksjonsfaktorene til å redusere kostnadene ved ordningen med i overkant 4 milliarder kroner over perioden 2021-2030. Også denne reduksjonen er det knyttet usikkerhet til – EU-kommisjonen har varslet at de vil revurdere energieffektivitetsstandardene midtveis i kompensasjonsperioden, altså rundt 2025. Mulige endringer i standardene vil kunne påvirke utbetalingene.

Det må understrekes at kostnadsestimatene beskrevet ovenfor er svært grove, basert på en rekke antagelser og er sterkt avhengig av den faktiske utviklingen av kvoteprisen fram mot 2030. De endelige kostnadene vil også bero på de støtteberettigede industribedriftenes løpende produksjonsvolum og kraftforbruk, som vil kunne variere fra år til år.

Med hilsen

Espen Barth Eide